

Dit is een interview van Ds. Dora Hoekstra - Olthof met Alex Tournier op 4 augustus 2017 over het ontstaan van de 'Stichting Van Zinloos Geweld naar Zinvol Gedrag'. Dit interview is geplaatst op 8 december 2017 in het KerkNieuws.

De Stichting van Zinloos Geweld naar Zinvol Gedrag bestrijdt geestelijk én lichamelijk geweld door normen, waarden, respect, fatsoen en veiligheid onder de aandacht te brengen. Zij verwijst slachtoffers van zinloos geweld desgevraagd naar professionele hulp of diensten en organiseert bijeenkomsten waar lotgenoten van zinloos geweld steun bij elkaar kunnen vinden. Waar mogelijk neemt de Stichting stellingname bij gewelddadige gebeurtenissen en maatschappelijk relevante ontwikkelingen. De Stichting is opgericht op 12 november 2001. Het bestuur van de stichting en de realisatie van de projecten wordt geheel gedaan door vrijwilligers. Zij zijn maatschappelijk betrokken en zetten zich uit overtuiging belangeloos en zonder vergoeding in tegen zinloos geweld.

Hoe kwam u op het idee om deze stichting op te richten in 2001?

In de eerste plaats was er tijd omdat in 2000 mijn arbeidzame leven afliep en er nog voldoende energie was iets te doen. Een bezoek aan de landelijke organisatie van Veiligheid en Respect in Den Haag, (destijds waren de heren Deetman, (toen burgemeester van Den Haag) en Dietrich, (toen 2 kamerlid) daarbij betrokken), bracht de problematiek van slachtoffers van zinloos geweld onder mijn aandacht. Uit die tijd stamt ook het contact met dhr. Kloppenburg die zijn zoon Joes kwijtraakte doordat een pleger van zinloos geweld zich tegen hem keerde toen hij er iets van zei. De vader van Joes richtte de stichting 'Kappen nou' op. Alle verhalen die ik bij dit soort ontmoetingen hoorde raken mij en zijn voor mij de reden om ook een stichting op te richten. Ik had door mijn verschillende banen een groot netwerk opgebouwd en dat komt in dit werk goed van pas. Dit netwerk groeit verder door zinloos geweld steeds weer onder de aandacht te brengen. Veel mensen worden persoonlijk geraakt door de verhalen of blijken zelf iets meegemaakt te hebben op dit gebied.

Waren er voor u duidelijke aanwijzingen in de Capelse samenleving dat de tijd er rijp voor is om hiermee te beginnen en/of is de start mede gestoeld op ervaringen elders in Nederland?

Er waren niet zozeer aanwijzingen in Capelle maar meer de gesprekken met mensen als majoor Bosshardt, Prof. Bob Smalhout, andere verhalen en een eigen ervaring die ik wilde omzetten in iets positiefs

Dit interview verschijnt in het KerkNieuws, speelt het geloof een rol voor uw inzet of heeft uw motivatie een andere achtergrond?

Het geloof speelt geen directe rol. Ik heb een Rooms Katholieke achtergrond en daarmee van huis uit zeker bagage meegekregen wat betreft waarden en normen, zeker als het gaat om respect en fatsoen. Het moet ook uit je eigen hart komen, je moet iets doen met wat je aangereikt is, maar de opvoeding en dus ook het geloof spelen daar wel indirect een rol bij.

In uw vorige banen komt het rechtvaardigheidsgevoel, dat belangrijk is voor de uit te voeren functies, duidelijk naar voren. Is dat een speciale karaktertrek van u?

Het zit in mijn karakter en dat is ook zeker gevormd door mijn opvoeding. Mijn vader, die atletiektrainer was bij AVR Rotterdam, had een lijfspreuk: "leeg van jezelf, vol van de ander, zo vinden mensen elkander". Mijn manier van denken is daardoor gevormd maar ook door wat ik om me heen zag, oneerlijkheid en bedrog op de werkvloer kon ik slecht verdragen en werd ook door mij aangekaart. Dat word je niet altijd in dank afgenomen.

Uw stichting bestaat inmiddels 15 jaar en heeft dus zijn bestaansrecht bewezen. Hebt u het idee dat er voldoende bekendheid is binnen de Capelse gemeenschap of zijn er hogere verwachtingen?

De stichting geniet inmiddels wel bekendheid maar voldoende is het nooit. Plannen zijn er genoeg om de activiteiten nog verder uit te breiden, maar daarvoor zijn dan wel meer vrijwilligers nodig. Er liggen plannen voor de komende tien jaren. Ik zou meer ambassadeurs willen hebben, ik zoek naar mogelijkheden om de slogan onder de aandacht te brengen door ze op de zij – of achterkant van vrachtwagens te plaatsen. Met de roestvrij stalen vlinders gaan we ook door en ik hoop dat de boottocht weer georganiseerd kan worden.

De vrijwilligers van uw stichting doen het werk, evenals u, belangeloos. Zij zijn dus heel gemotiveerd, wat verwacht u van eventuele nieuwkomers?

Ik hoop dat we mensen op ons spoor zullen krijgen die hun eigen talent of expertise inzetten en zo een stukje bijdragen. Mensen bijvoorbeeld die op scholen en andere locaties hun en dit verhaal willen vertellen.

*De naam van uw stichting begint met de woordspeling: van **zinloos naar zinvol**, dat zal iedereen begrijpen. Maar is 'logisch gezien' geweld niet altijd zinloos?*

Nee, geweld is niet altijd zinloos, ingrijpen met geweld om erger geweld te voorkomen is soms nodig, zo reëel moet je wel blijven.

Kunt u iets vertellen over uw contacten uit de afgelopen periode, die u persoonlijk hebben geraakt?

Voor mij waren de contacten die ik boven genoemd heb heel belangrijk maar ook de verhalen die je hoort op **de landelijke Dag Herdenken Geweldslachtoffers**. Verhalen over vermoorde kinderen, die raken je altijd. Nabestaanden hebben in feite levenslang.

Krijgt u in de reacties van betrokkenen en hun families voldoende impuls om door te gaan met de stichting?

We bieden nabestaanden van slachtoffers van zinloos geweld de mogelijkheid om een roestvrijstalen vlinder aan te vragen. Hierop komt de naam de geboortedatum en de sterfdatum van het slachtoffer te staan. Deze vlinder kan bijvoorbeeld geplaatst worden bij landelijke herdenkingsmuur in de gemeente de Wolden (Drenthe), of een plaats krijgen bij mensen thuis. Op deze actie komen altijd veel reacties, mensen waarderen dit bijzonder. Ook n.a.v. de boottochten die we georganiseerd hebben voor het lotgenotencontact krijgen we positieve reacties. Dat zijn zeker impulsen om door te gaan.

Wat is voor u zinvol gedrag?

Zinvol gedrag zit in kleine dingen maar het heeft vooral te maken met respect en fatsoen. Je hoopt dat mensen dit hun kinderen meegeven in de opvoeding en er ook zelf naar leven. Het zijn de kleine dingen die het doen: mensen voor laten gaan, opstaan in de metro voor iemand die ouder is, andermans grenzen respecteren; de anonimiteit van de samenleving doorbreken door elkaar te groeten. Het is zo simpel. Maar er zijn tegenwoordig veel te veel korte lontjes. Ik ben bang dat dit ook te maken heeft met gebruik van drank en geestverruimende middelen en de hang naar het materiele en geld. Daartegenover willen wij iets positiefs neerzetten. Wij werken veel met slogans die de mensen tot nadenken moeten prikkelen. Mensen moeten gestimuleerd worden iets goeds te doen voor de maatschappij en samenleving.

Verwacht u de juiste veranderingen of is dit een utopie en zal de stichting nog lang noodzakelijk zijn?

Ik ben vast wel een roepende in de woestijn, maar ach, dat zijn vele anderen ook. En zolang het nodig is, blijven we bestaan. De stichting blijft wel levend door mensen die zelf wat hebben meegemaakt op dit vlak en die zich met ons mee blijven inzetten.

Wat zou u aan de lezers van dit interview willen meegeven?

Misschien de al eerder genoemde spreuk van mijn vader: niet alleen aan jezelf denken!